

РЕШЕНИЕ

№ 8000

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 20.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **777** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XIX от ДОПК.

Образувано е по жалба на „МУЛТИ ТОП СТРОЙ 88“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.10, ап.53, представлявано от управителя Я. М. срещу Ревизионен акт № Р-22221121007535-091-001/25.07.2022 г. издаден от Б. И. Б. и М. Д. Н. – органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение №1679/21.10.2022 г. на Зам.директора на дирекция ОДОП С..

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на ревизионният акт, немотивираност, необоснованост както и съставен при неправилно прилагане на относимите разпоредби на ДОПК и приложимото законодателство, поради което и се моли да бъде отменен. Жалбоподателят счита, че от анализа на обжалвания акт се установява, че ревизионното производство е проведено изцяло формално от органите по приходите. Твърди се, че липсва какъвто и да било конкретен анализ на изследваната доставка, в този смисъл не са изследвани релевантните факти от гледна точка на приложимите разпоредби на материалния данъчен закон, което е довело до неправилни и незаконосъобразни изводи. Сочи се, че в обжалвания РА изцяло са игнорирани от органите по приходите събраните в хода на ревизионното производство доказателства, релевантни за изясняване на конкретната фактическа обстановка от гледна точка на приложимите материалноправни разпоредби, които безспорно удостоверяват извършените доставки, възникването на данъчното събитие и изискуемостта на данъка. Според оспорващия, органът не е изследвал дали

процесните материали са вложени в последващата дейност на дружеството. Излагат се подробни съображения във връзка с това дали на дружеството следва да му се вменява вина за неправилно водено счетоводство на транспортната фирма и на чуждестранното дружество – пето по веригата и същото да търпи от този факт вреда. В тази връзка се прави позоваване на практиката на СЕС.

Във връзка с гореизложеното се моли да се отмени ревизионен акт № Р-22221121007535-091-001/25.07.2022 г. издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение №1679/21.10.2022 г. на Зам.директора на дирекция ОДОП С. в частта за непризнато право на кредит в общ размер на 57 760 лева и начислени лихви за забава в размер на 3 878,72 лева за данъчни периоди м.10 и м.11.2021 г. по издадени фактури от „МИТ ГРУП“ ЕООД.

В с.з. дружеството се представлява от адв. М., която поддържа жалбата на изложените в нея твърдения. Претендира сторените по делото съдебно-деловодни разноски. Представя писмени бележки в които се позовава и на изготвената СЧЕ.

Ответникът – директорът на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С., чрез процесуалния си представител, главен юрисконсулт Н., изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на ревизионния акт. Претендира присъждане на разноските за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е открито със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221121007535-020-001/29.12.2021 г., връчена електронно на 07.01.2022 г., издадена от Б. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., съгласно, съгласно Заповеди №3-ЦУ-3287/08.11.2021 г. и №3-ЦУ-3603/29.12.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на „МУЛТИ ТОП СТРОЙ 88“ ЕООД за установяване на задължения па ЗДДС за данъчни периоди м.10.2021 г. и м. 11.2021 г. Определен е три месечен срок за изпълнение. Съдържанието на заповедта съответства на чл.113, ал.1 ДОПК. ЗВР е връчена по електронен път на жалбоподателя на 13.01.2021 г., с което е спазено изискването на чл.113, ал.2 от ДОПК.

По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221121007535-020-002/06.04.2022 г. и ЗВР №Р-22221121007535-020-003/03.05.2022 г. е удължен срока на ревизията до 06.06.2022 г.. Заповедите са връчени по електронен път.

Ревизионният доклад с № Р-22221121007535-092-001 е издаден на 20.06.2022 г. и е подписан с квалифицираните електронни подписи на органите по приходите, определени да извършат ревизията - М. Д. Н. - главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и П. П. П. - инспектор по приходите.

Спазено е изискването на чл.117, ал.1 ДОПК ревизионният доклад да се състави не

по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията. Ревизионният доклад съдържа данните, визирани в чл.117, ал.2, т.1-10 от ДОПК. В съответствие с чл.117, ал.4 ДОПК ревизионният доклад е връчен на жалбоподателя на 06.07.2022 г. по електронен път.

Няма данни срещу РД да е подадено възражение.

На 25.07.2022 г. е издаден Ревизионен акт (РА) № Р-22221121007535-091-001, подписан от възложителя на ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с чл.119, ал.2 от ДОПК. Ревизионният акт е връчен на 04.08.2022 г. и е обжалван в срок.

При условията на чл. 156, ал. 6 от ДОПК е постановено решение № 1679/21.10.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С.. С решението е потвърден изцяло РА. Решението е издадено в срока по чл. 156, ал. 6 от ДОПК, и от компетентен орган, връчено е по електронен път на 29.10.2022 г.

Предмет на оспорване е РА, с който в тежест на дружеството са определени задължения по ЗДДС за данъчни периоди, в следствие непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет доставка на строителни материали.

По отношение на Фактура с № [ЕГН]/12.10.2021 г. Данъчна основа на издадената фактура е 231 800,00 лв. и ДДС - 46 360,00 лв. Предмет на доставката е "ADEX S 7 Plus Еднокомпонентна еластична хидроизолация 15 кг" количество - 1220, ед. цена 190,00 лв., с включен транспорт. Плащане - по банков път. Посочено е, че при ревизията не са представени документи и доказателства във връзка с плащането, нито от РЛ нито от „МИТ ГРУП" ЕООП.

По отношение на фактура с №27/15.11.2021 г. Данъчна основа на издадената от "МИТ ГРУП" ЕООД фактура - 57 000,00 лв. и ДДС - 11 400,00 лв.. Предмет на доставката е "ADEX S 7 Plus Еднокомпонентна еластична хидроизолация 15 кг ", количество - 300 , ед. цена 190,00 лв., с включен транспорт. Плащане по банков път. При ревизията не са представени документи и доказателства във връзка с плащането, нито от РЛ. нито от „МИТ ГРУП" ЕООП.

По посочените по-горе фактури е прието от ревизиращия орган, че не са налице доказателства за доставка на стока по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, респективно за настъпване на данъчно събитие по реда на чл. 25 от същия закон. Предвид това с РА не е признато право на данъчен кредит в общ размер на 57 760,00 лв. по фактурите, издадени от „МИТ ГРУП“ ЕООД, поради неизпълнение на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

В мотивите на решението си, решаващият орган е приел, че в случая не е спорно, че са изпълнени формалните предпоставки на ЗДДС за упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури. Спорът е досежно реалността на доставките по посочените фактури, която следва да се прецени въз основа на всички събрани по

преписката доказателства. Посочено е, че приходните органи са проявили процесуална активност, като в рамките на своята компетентност и в съответствие с принципите на обективност и служебно залегнали в чл. 3 и чл. 5, от ДОПК, при ревизията е изискано както от ревизираното лице така и от доставчика даа предоставят доказателства и обяснения във връзка с предмета на доставките. Предмет спорните доставки - строителни материали са родово определени вещи, за които правото на собственост върху които се прехвърля чрез предаването им на купувача съобразно нормата на чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. В тази връзка според ответника следва да се държи сметка за събраните доказателствата относно реалното осъществяване на доставката, като такива сочещи прякото и реализиране, към които следва да се причислят приемателни протоколи и транспортни документи, както и такива, установяващи потенциалната възможност за осъществяване на доставката, в която следва да се включат произходът на стоките, обосноваващ тяхната наличност и доказателства за счетоводното им завеждане по стоките сметки.

Прието е, че липсват доказателства за предаването и притежанието на процесните стоки от значение при преценката за реално извършване на доставките.

В хода на ревизията е изпратено ИПДПОТЛ до АПИ за преминаване по републиканската пътна мрежа на посочените в СМР превозни средства, като получената информация не е потвърдено движение на превозните средства по републиканската пътна мрежа, съответно по описаните маршрути, посочени в пътните листи и товарителници. В допълнение по данни на ПП „Митници“ липсват данни за преминавания на съответните дати и данни за превозван товар - еднокомпонентна еластична хидроизолация. В резултат на установеното ревизиращите са заключили, че не се доказва използването на превозните средства, наети от доставчика, съответно фактурите за транспорт са издадена без основание и не доказва реално извършена доставка.

По преписката се сочи също, че липсват убедителни доказателства за произход на стоките, като приложените фактури за предходни доставки от „BOCAN“ ЕООД не кореспондират с приложените ЧМР, които сочат изпращач на стоката MAVISSO S.A., VIN EL094042691, Гърция. Позитивни данни за така очертаната верига от доставки не

се установява от данните в ПП VIES, където се установява, че нито „ВОСАН“ ЕООД е декларирало ВОП, нито MAVISSO S.A., VIN EL094042691 е декларирало ВОД. Допълнителен аргумент за липса на реални доставки е поведението на тези доставчици /пряк и предходен/- лица с прекратена регистрация, без данни за реално извършвана стопанска дейност и генерирани данъчни задължения в особено големи размери. Това в допълнителна степен мотивира извода на органа, че фактическо движение и предаване на стоки от процесния вид не се е състояло.

Според ответната страна неизяснен остава и въпросът как и въз основа на какви критерии жалбоподателят е избрал процесният доставчик „МИТ ГРУП“ ЕООД да изпълни процесните доставки от новоучредено дружество - 12.02.2021 г., с размер на капитала 1 000,00 лв., без публикуван ГФО, включително без данни за обект, персонал и оборудване, при липсата на търговска кореспонденция, гаранции за изпълнение и прочие.

С оглед на горното, решаващият орган намира, че процесните пряк и предходен доставчик са „липсващ, търговец“.

В решението е отбелязано, че след извършена служебна проверка се е установило, че на „МИТ ГРУП“ ЕООД е проведено ревизия за определяне на задълженията по ЗДДС за период от м. 02.2021 г. до м.10.2021 г., приключило с РА №Р-22220621007521-091-001/29.09.2022 г. и установени задължения в особено големи размери /545 909,79 лв./. Съгласно констатациите на РД №Р-22220621007521-092-001/19.07.2022 г. е извършено посещение на адрес за кореспонденция, при което е установено, че на адрес [населено място],[жк] [улица] се намира склад за строителни, материали „Стоичков“. В резултат не е открито дружество „МИТ ГРУП“ ЕООД и няма данни за регистрирани ЕКАФП. Извършени са насрещни проверки на доставчиците на/ дружеството, включително на „ВОСАН“ ЕООД. По данни на ПИНП №П- 2221322021097-141-001 предходният доставчик не разполага с активи, персонал, не е представил доказателства за плащане, включително към MAVISSO S.A.,VIN EL094042691. В резултат с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на „МИТ ГРУП“ ЕООД по фактурите издадени от „ВОСАН“ ЕООД.

Като краен извод е прието, че макар от ревизираното лице и от неговият доставчик да

са ангажирани писмени доказателства по спорните факти, тяхната съвкупна преценка и съпоставка подкрепя фактическите извода в РА. Тези обстоятелства поставят под основателно съмнение действителната воля на страните по сделките да е с търговска насоченост и водят до извода за невярно фактуриране, поради което настоящата инстанция намира, че с издаването на фактурите е целено, и постигнато заобикаляне на закона и на данъчното облагане съпътствано от невнесен по веригата данък.

По делото е допусната съдебно счетоводна експертиза, която е неоспорена от страните и приета от съда към доказателствения материал по делото. По същата вещото лице е установило следното: спорните в настоящото производство две фактури са осчетоводени в счетоводството на жалбоподателя „МУЛТИ ТОП СТРОЙ 88“ ЕООД и доставчика „МИТ ГРУП“ ЕООД. Фактурите са отразени в дневниците за продажби на жалбоподателя и стоките, предмет на доставка по фактурите са заприходени като материални запаси при „МУЛТИ ТОП СТРОЙ 88“ ЕООД. Експерта посочва, че не са се открити счетоводни документи от които да е видно заприходяването/изписването на Еднокомпонентна еластична хидроизолация, предмет на доставките при „МИТ ГРУП“ ЕООД. Установено е обаче, че в дневниците за покупки на „МИТ ГРУП“ ЕООД са отразени фактури №[ЕГН]/12.10.2021 г. и фактура №10000000010/15.11.2021 г., издадени от „ВОСАН“ ЕООД на „МИТ ГРУП“ ЕООД за продажба на изолацията. Вещото лице не е установило, последваща реализация на стоката. От същото е записано, че в счетоводството на оспорвания са отразени частични плащания в общ размер на 86 900 лева по фактура №24/12.10.2021 г., издадена от „МИТ ГРУП“ ЕООД, документирани с РКО. По другата фактура не са установени разплащания.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи :

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл. 156 от ДОПК, след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

При извършване на задължителната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира,

че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден в срока по чл.119, ал.3 от ДОПК от компетентни органи по чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Видно от приложените по преписката разпечатки от ИС "Контрол", заповедите за възлагане на ревизия, ревизионния доклад, ревизионния акт са издадени като електронни документи, подписани с електронен подпис. По съответствието на акта с материалния закон.

С РА е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 57 760 лв. за м. 10 и м. 11.2021 г. по фактури, издадени от „МИТ ГРУП“ ЕООД, както следва: по фактура №24/12.10.2021 г. Данъчна основа на издадената фактура е 231 800,00 лв. и ДДС - 46 360,00 лв. Предмет на доставката е "ADEX S 7 Plus Еднокомпонентна еластична хидроизолация 15 кг" количество - 1220, ед. цена 190,00 лв., с включен транспорт и по фактура №27/15.11.2021 г. Данъчна основа на издадената от "МИТ ГРУП" ЕООД фактура - 57 000,00 лв. и ДДС - 11 400,00 лв.. Предмет на доставката е "ADEX S 7 Plus Еднокомпонентна еластична хидроизолация 15 кг ", количество - 300 , ед. цена 190,00 лв., с включен транспорт.

Относно транспорта са представени фактура №[ЕГН]/28.10.2021 г. с ДО 500,00 лв., ДДС 100,00 лв. и предмет международен транспорт Гърция - България по заявка, МПС С./С.. Заявка-договор за международен транспорт на строителни материали и мазилки-от 10.10.2021 г. с превозвач „АУТО ТРАНС 20“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и ЧМР от 12.10.2021 г.; фактура №[ЕГН]/15.11.2021 г. с ДО 500,00 лв., ДДС 100,00 лв. и предмет международен транспорт Гърция - България по заявка, МПС С./С.. Заявка-договор за международен транспорт на строителни материали и мазилки от 08.11.2021 г. с превозвач „АУТО ТРАНС 20“ ЕООД и ЧМР от 15.11.2021 г..

Приходните органи са констатирани, че приложените ЧМР сочат изпращач на стоката MAVISSO S.A., VIN EL094042691, Гърция. След извършена служебна проверка в ПП VIES е установено, че „ВОСАН“ ЕООД не е декларирало ВОП за ревизирания период, нито е начислен данък с протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС, видно от дневниците за продажби, и неправомерно е ползвано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите посочени в ЧМР.

На „АУТО ТРАНС 20“ ЕООД - транспортното дружество са извършени две проверки, резултатите, от които са документирани с ПИНП №П-22221022032790-141-001/16.03.2022 г. и ПИНП №П-22221022052481-141-001/04.04.2022 г.

По данни на ИМ на АПИ за МПС С./С. на 12.10.2021 г. не са открити записи за движение; С. /влекач/ на 15.11.2021 г., са открити записи за движение но с различно

ремарке С. вместо С.. Извършена е служебна проверка в ИМ на НАП - ПП „Митници“ относно преминавания през ГКПП на влекач С. с ремарке С. за периода 01.11.2021 г. - 30.11.2021 г. и влекач С. с ремарке С. за периода 01.10.2021 г.- 31.10.2021 г.

По данни на ПП „Митници“ за МПС: С. с ремарке С., не е преминавало ГКПП на 12.10.2021 г. Налице са данни за преминавания на други дати съответно на ГКПП „Връшка чука - Митница Л.“ на вход и изход и ГКПП „Капитан П. В.“ на вход като са превозвани текстилни артикули, облекла, обувки, разни видове изделия, санитарен фаянс, изделия от чугун, желязо или стомана. С. с ремарке С. не е преминавало ГКПП на 15.11.2021 г. Налице са данни за преминавания на други дати съответно на ГКПП „Връшка чука-Митница Л.“ на вход и изход, но с ремаркета С. и С., като са превозвани текстилни артикули, облекла, обувки, санитарен фаянс, изделия от чугун, желязо или стомана, хартия, хартиени артикули. Относно плащането: От изготвената по делото съдебно счетоводна експертиза се установява, че задължението по Фактура с № [ЕГН]/12.10.2021 г. е изплатено частично, видно от представените по делото РКО. По другата фактура обаче не се установяват никакви плащания от вещото лице.

На следващо място от експертизата също се установява, че не са открити счетоводни документи, от които да е видно заприхождаването/изписването на доставената хидроизолация.

Съдът при преценката си за законосъобразност на отказа на правото на данъчен кредит следва да определи преди всичко предмета на доставките и да изследва фактите, установени от събраните по делото писмени и гласни доказателства и експертно заключение във връзка с тяхното изпълнение. Установеният с чл. 25, ал. 2 ЗДДС принцип е за единство на

доставката и на данъчното събитие - данъчното събитие възниква на датата на прехвърляне на правата на разпореждане със стоката като собственик, респ. на датата на извършване на услугата. С възникването на данъчното събитие се обвързва настъпването на изискуемостта на данъка за облагаемите доставки (чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС).

Спорът е досежно упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури.

Съгласно чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на ДДС, от значение за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и доставката да е осъществена. Цитираните разпоредби са транспонирани в националното законодателство.

Съгласно разпоредбата на чл. 71, т. 1 от ЗДДС, лицето упражнява право, на приспадане на данъчен кредит, когато притежава данъчен документ, съставен, в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115, в който данъка е посочен на отделен ред по отношение на доставки на стоки и услуги, по които лицето е получател.

На следващо място в чл. 68, ал. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС законът въвежда не само формални изисквания за упражняване на правото на данъчен кредит, но и условия за възникването му, като основният правопораждащият юридически факт е изпълнението на облагаема доставка, съответно възникване на данъчно събитие. В този смисъл е и Решение на СЕС по дело С-152/02, Пето отделение, съгласно което правото на приспадане на данъчен кредит следва да бъде упражнено през данъчния период, през който са изпълнени едновременно двете

изискуеми условия, а именно стоките да са били доставени или услугите извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактури или друг аналогичен документ.

В случая не е спорно, че са изпълнени формалните предпоставки на ЗДДС за упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури. Спорът е досежно реалността на доставките по посочените фактури, която следва да се прецени въз основа на всички събрани по преписката доказателства.

Съгласно чл.6 от ЗДДС, доставката на стока се дефинира, като прехвърляне на правото на собственост върху стоката, т.е. за да се установи извършването на доставка, следва да се докаже, че доставчикът - ДЗЛ, което е издало фактурата и е начислило ДДС, е прехвърлил собствеността върху стоката предмет на продажбата на нейният получател. При родово определените вещи, като в процесния случай с фактурите, издадени от „МИТ ГРУП“ ЕООД, прехвърлянето на собствеността се осъществява с факта на предаване на стоката на получателя, което пък означава, че следва да е безспорно установено, че доставчикът е разполагал със стоката към датата на извършване на доставката. В тежест на жалбоподателя е да установи това обстоятелство, тъй като той трябва да установи всички предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно доставчика – „МИТ ГРУП“ ЕООД, за липса на реални доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС не са опровергани.

Липсват и не са представени доказателства от които да се установи дали към датата на издаване на процесните фактури доставчикът е разполагал със съответните по вид и количество стоки, собствеността върху които да се прехвърли на ревизираното лице, къде са били съхранявани тези стоки, как са били осчетоводени, заведени и изписани съответно в счетоводството на доставчика, произхода на стоката, доказателства за транспорта на същата, за чия сметка е същия, как е осъществен и от кого, къде са предадени и приети процесните стоки, как и от кого са осъществени товаро-разтоварните работи, с оглед на вида и количеството на доставяните стоки. Не са представени и доказателства за извършени разходи и приходи по придобиването и последващата реализация на

стоките по процесните фактури от страна на доставчика.

Представените документи от жалбоподателя не обосновават по категоричен начин извода, че фактурираните доставки от посочения по-горе доставчик са реално извършени. Ревизираното лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, е следвало да докаже по пътя на пълно и главно доказване право на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди, респективно, че не са налице пречки за упражняването на това право, предвидени в действащите за ревизирания данъчен период материалноправни норми. Представените писмени доказателства са частни такива без достоверна дата и доказателствената им тежест следва да се преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства.

Съвкупната преценка на данните по случая, води до прекъсване на веригата от обстоятелства, които биха могли да доведат до възможен извод за реалност на доставките. Не е доказана последващата реална реализация на стоките, респ. последващото влагане на доставките в икономическата дейност на дружеството.

Действително, несъмнено е че при наличието на осъществена доставка на стока или услуга, спрямо получателя не следва да бъде отказано право на данъчен кредит, само заради това, че неговият доставчик/изпълнител или предходния доставчик/подизпълнител не са предоставили необходимите данни и респективно не разполагат с необходимата материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършване на доставките или пък, че доставката не е извършена от посочените във фактурата лица. Вярно е също така, че лице, което упражнява право на данъчен кредит, не може да носи обективната отговорност във връзка с получените от него фактури, които редовно е отразило и не е длъжно да доказва в случай на нарушение на издателя на фактурата, че изискванията на закона са спазени. Това обаче е приложимо, единствено, ако отразената в данъчната фактура доставка е действително проявен юридически факт. Невъзможността поради липса на конкретни данни, както е в случая, да се направи несъмнен и еднозначен извод в тази насока, не може да бъде заменена, посредством придаване на някаква отнапред установена, обвързваща доказателствена сила на първичния счетоводен документ, както очевидно счита жалбоподателя. Такава доказателствена сила не е придадена на данъчната фактура нито от националното законодателство, нито от установения в рамките на Съюза нормативен ред, нито пък следва по какъвто и да е начин от решенията на Съда на Европейския съюз.

Данъчната фактура представлява частен документ, удостоверяващ само съгласно чл.180 от ГПК, че изявленията, които се съдържат в нея, са направени от лицата, които са я подписали. Данъчната фактура не представлява доказателство за фактическо осъществяване на доставката. Т. доказателство не е и осчетоводяването на фактурата и включването и в СД и в дневниците за покупки и продажби. За да бъде призната доставката за реална не е достатъчно да бъдат издадени счетоводни документи, а и да има доказателства, че доставчикът е извършил доставката. Такива доказателства не са представени нито в ревизионното производство и административното оспорване на РА, нито в настоящото съдебно производство.

При наличната доказателствена съвкупност, законосъобразни и обосновани са изводите в РА че не са налице действително осъществени доставки на стоки по смисъла на чл.6, ал.1 ЗДДС вр. с чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО. В случая, не се доказва реалното осъществяване на доставките, а само формалното им счетоводно документиране. Ако реалността на доставките не се докаже, правото на приспадане на данъчен кредит не може да се счита възникнало, фактическото му упражняване като ненадлежно не подлежи на зачитане, независимо от добросъвестността или не на данъчно задълженото лице – получател на стоките или услугите по фактура.

По изложените мотиви, настоящият съдебен състав намира, че обжалваният РА е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция, на основание чл. 161, ал.1 ДОПК, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 12 938 лв., изчислено на осн. чл. 8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 09.07.004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София-град, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МУЛТИ ТОП СТРОЙ 88“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.10, ап.53, представлявано от управителя Я. М. срещу Ревизионен акт № Р-22221121007535-091-001/25.07.2022 г. издаден от Б. И. Б. и М. Д. Н. – органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение №1679/21.10.2022 г. на Зам.директора на дирекция ОДОП С..

ОСЪЖДА „М. ТОП СТРОЙ 88“ ЕООД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.10, ап.53, представлявано от управителя Я. М., да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 5 581,10 (пет хиляди петстотин осемдесет и един лева и десет ст.) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: